

Въ послѣдняя врѣмена въ врѣмя Филипа македонскаго и Димостена (7) славнаго витія в' Атины възпомянуваѣтъ

никакво тѣчно знаніе, нито за языкъ имъ, нито за народность имъ. А то имя що значи видѣхмы. Мы отъ нашъ странъ читаѣще тѣхны стары исторіи и списатели, а най паче Тукидида (*Θουκυδίδης*), в' отговоръ на днешнія Гърцы, кои сж' наслѣдили прадѣднж си гордость, ивъ днешна имъ списанія се той духъ владѣе, какво имя трѣба да имъ дадемы въ древность, сами тѣхны историци ны доказваѣтъ и учяѣтъ: грабители, разбойници, непостоянны неблагодарны, и содомцы (Минось кандинскій мѣдрецъ е издало законъ и допустилъ това противоеестественно дѣло!), кое въ славянской родъ не е познато, нито ся възпомянува.

Истое начертаніе (карактеръ) сж' съхранили и днешній имъ славни потомцы, а най паче неблагодарность на своя благодѣтели и освободители Русси Славяны. Кой е прочитаѣ съ вниманіе нинѣ старъ и новъ исторіѣ таковы ще ги найди всегда. И ако сж' иѣщо славно извършили, то е было отъ крайнж отчаянность и отъ благоврѣменная обстоятелства сполучено, и въ слѣдствіе было е всегда горко разорѣніе и междусобни мълвы, што произхожда отъ нинѣ природно непостоянство.

- (7) Димостѣнъ най славный витія еллинскы (*ἤτωρς*) живѣлъ е въ врѣмя Филипа Македонскаго царя, и послѣ смерти Александра Македонскаго, сына Филипова въ лѣто 323 прѣди Христа. Онъ е былъ най голѣмъ непріятель македонскы. Съврѣменникъ неговъ такождѣ славенъ витія былъ е Есихинъ. Тѣи сж' были противници единъ другому, и сжидали ся сж' много пѣти прѣд' атинѣйское съборище, а най паче „за златный вѣнецъ“ имали сж' голѣмо прѣніе. Есихинъ при другія укоренія камъ Димостена, казва явно и повѣствительво прѣд' атинѣйское съборище, че Димостѣнъ не былъ родомъ Еллянинъ, иъ скытись варваросъ, отъ Възпора отъ село Кипусъ = градины — (днесъ сжществуемое на тракійско крайбрѣжје бахче — кію по турекы, кое значи, „Кипусъ“). Димостѣнъ на все ся е отговорилъ съпротивнику си, иъ на то нищо не е казалъ.

Слѣдъ много годины послѣ Христавитія Ливанскій оправдаѣвшъ Димостена за това укореніе отъ Есихина, казва. „*Δημοσθένη! τόνην τῷ ἤτῳ πατρὸς ἦν Δημοσθένης, ἀνεπήληπτος τῷ γένει δοκῶν, ὡς καὶ Διοχῆτος ἐχθρὸς ὢν μαρτυρεῖ. Εἰρηται γοῦν οὕτως αὐτοῖς ἔρημασι. „Τούτῳ πατρὸς μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παιανιδεύς, ἀνὴρ ἐλεύθερος ὃν γὰρ δεῖ ψεύδεσθαι.“ Ἐργαστήριον δὲ ὅκε τῶν μαχαροποιῶν κερτιμένος, ἐντεῦθεν τὴν τοῦ μαχαροποιῶν κλησίν ἔλαβε. Τὸ μὲντοι μητρώον γένος τοῦ ἤτῳ οὐκ ἦν, ὡς φασί, καθαρῶς ἀττικόν, Γύλῳγος τοῦ πάππῳ τοῦ Δημοσθένους*